

Діло

Виходить щодня рано

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертаються

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в крію 500 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редації: 29-41.
Друкарні: 29-26.
**В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.**
**ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.**

Вийхати спокійно на вакації
можете лише тоді, коли забезпечите свої
дальності від крадіжів з вломом в
Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер“
у Львові, вул. Руська ч. 20.
За забезпечення домашнього утримання на зол. 1000,
пересічна премія враз з додатком вносить зол. 4.

На селах.

Львів, 4. червня 1929.

Загально відомо, що положення нашого се-
ла є сножаління гідне. Оточене хінським муром,
воно дуситься. Фактичне замкнення заробіткової
(сезонової) еміграції, припинення початків інду-
стріалізації країни, а навіть ліквідація деяких
уже існуючих варетатів праці (Витівів), досить
високий натуральний приріст населення і в парі
з тим дальше мініатюрне розділення селян-
ської земельної власності, а одночасно неспро-
можність інтенсифікувати сільське господар-
ство через нестачу кредитів і доплну готіаки
на село, — все те спричинило надмір робучих рук
і пріспілому павперизацію села.

Сезо тиснеться, дуситься і біліє з року на
рік — тим більше, що в останніх роках ще пе-
ресідує його елементарні нещастя (годов 1924
р., повіль 1927 р.). Відловлення села, яке прише-
ла зі собою війна в парі із знищенням варетатів
праці, повертає алоу. Не було воно страше,
якби мало інвестиційний характер. На жаль, по-
то характер здебільшого консуційний. До тогож
невзначайно розчепірилися ножиці між міським
(ремісничо-промисловим) виробництвом і про-
дуктами села при одночасному заллиі його фа-
бричним виробництвом.

Це важке становище села використовується
тід кожним оглядом. Використовує його не лише
м.о.т, але й велика земельна власність, що кори-
стується наймалою робочою силою. Пересічна
плата денного робітника в поміщицькому госпо-
дарстві в літній добі вносить 1.20—1.50 зол. (в
зимі пересічно 0.60 зол.) на своїх харчах. В жи-
вля на панських лазах дають пересічно 15—19
сип. Коли пригадаємо собі великий хлібороб-
ський страйк у 1902 р., коли вліземо на узату,
що тоді наші безземельні й малоземельні селяни
традиційно на панських лазах у живля пересічно
за 12-тий сип, вимагаючи 7-мого, а вихороти 9-
тих сип, — то тепершні праця за 15—19-тий
сип мусить бути уважана нечуваним виланком.
Уже від 1920 р., спираючись на нову владу, помі-
щики почали систематично зомити наших ріл-
них робітників, з кожним роком зменшуючи ріл-
новартість праці на некористь працюючих. Осо-
бно великими є удирівлення поміщиків під
тим оглядом на українській національній терито-
рії, де майже не існують професійні організації
рілних робітників. У коринній Польщі під тим
оглядом далеко краще. Там існують сильні про-
фесійні організації рілних робітників, там що-
рочно — відповідно до змінених умови — заклю-
чуються збори умови між робітниками і власни-
ками-пралелавцями. Там пересічна денна плата
рілного робітника вносить 6 зол. себто є 3—5
разів більша, як у нас.

Особливо від часу, як велика земельна влас-
ність вказує співучасту у правлінні, ставши скла-
довою частиною проурядового Вещ. Вільку, зріс
власне поміщиків по наших селах. Вачучи важке
положення села й спираючись на прихильному
глашівній владі, поміщицтво не рахується з
найважливішими вимогами робітництва.
Не диво, що селянство, то тут — то там, по-
чинає вести самостійну оборону; але не маючи
підтримки сильної організації, поставлене у спе-
цифічні умови, мусить позаватися лише на
галати жертвою витвореної ситуації (похлі в Греб-
чині й Батятичах). Не ажаючи на те, само-
оборонна акція поширюється. По зібраним нами
відомостям на українській території під Польщею
страйку понад 40 сіл. А саме цілкі українських
сіл у Томашівщині (Холмщина), до 30 сіл у Ра-
шині, 9 сіл у Жовківщині і одно село в Руде-
ччині. Страйк у Радшині є майже цілкім хлібо-
робничо-філіварочний, а в Жовківщині має по-

трійний характер: хліборобсько-філіварочний,
фірманковий (достави дерева в сіл до тартанів,
за що платять по 6 зол. від т. л. фетметра, себ-
то на цілий день) і при меліорациях (платять 1.70
до 3 зол. за роботу від сходу до заходу сонця).

В ділянці рілних робіт наступає тепер жо-
ротка передилля, але без сумніву з приходом
живи поширяться страйковий рух. Ясно, що на-
цей рух треба і нам звернути увагу, щоб він був
організований та доцільний, щоб він дав бажані
успіхи без зайвих жертв.

Без основних змін.

Чернівці, 30. травня 1929.

Надії, покладані українським населенням на
ам.ту режиму на Буковині, в івентіві Бесарабії і
в Мараморощині в моментом приходу до влади
демократичного правління Маніва, здійснилися в
дуже мінімальному обмі. Основні зміни, які лі-
квідували ліберально-аверскавський режим, ре-
жим нищення всього українського, не наступили.
Пока деякими полєками в ділянці громадян-
ській, себ-то доводу на пошу української преси,
на відбудовання зборів і віч та деяких культурно-
організаційних можливостей, себ-то тих свобод,
які автоматично випливають із демократичного
характеру правління Маніва, все інше зберіглося
в формі і змісті, заперфікованими парастични-
ми попередниками. Навіть під оглядом грома-
дянських свобод українське населення є тільки
толероване, бо в ромунській публічній опії, не
виключаючи й націонал-парастичної, все ще поку-
тує заціплення лібералізм абсурдальний погляд,
немов то українці є „друтеїзованими ромунами“,
лих треба віднаціоналізувати і повернути до
сім „великого ромунського народу“.

Головно, не зважаючи на обіцянки, нічого
не зроблено досі в шкільній і церковній справі.
Ухвали громадських рад за приверненням укра-
їнської мови навчання в народному шкільницт-
ві, не говорачи вже про середні і відноу уні-
верситетських катедр, навіть в домі націонал-па-
растичної партії признано недостатніми, вима-
гаючи індивідуальних вимог батьків щодо мови
навчання — (аналогічно до вимог польського
шкільного закону для „кресів“). Шкано, що коли
в народному шкільництві замінювано украї-
нську мову навчання ромунською, то вистарчило
виставити побажання зложених з усіхких пролаж-
них іменованих прівичних рад у громадах, а коли
без по привернення української мови навчання,
то навіть недостатніми признається формальні у-
хвали загальних (вільборних) рад.

Що більше! Ромунські шовіністи недоволені
і в тією дрібню культурно-організаційних мо-
жливостей, що випали на долю українців. І тому
ліберальний „Універсул“ послідовно веде кампа-
ню проти віднозованих українських читаль-
них по селах, зважаючи уряд і ромунські громадські
чинники українською ірредентом, комунізмом
тощо, змагаючи всіми засобами до привернення
стану облоги на Буковині, перепинення дальшої
культурно-організаційної праці та ліквідації досі
віднозованих читальних. У ромунських шовіністів
всі засоби є добрі. Не диво, що вони не нахтують
і провокацію, щоб з одного боку залізати уряд,
а з другого стероризувати українське населення.
Нпр. недавно писав „Універсул“, що ромуни, за-
лиши українську частину Буковини і закриши
українські читальні, зробили навіть добре діло.
Українське населення, мовляв, відітнуло від
інтелектуальних агітаторів, бо діялося, що за
весь час існування стану облоги ніхто не відчу-
вав нестачі читальних. А тепер агітатори терори-
зують парлі і насильно платять його до чита-
льни, а членами в них є навіть комуністи. Як це
протидержання гітла — ті читальні, видно в то-
го, що в них є лише українські жоство-зелені (!?)
прапорці, а немає ромунських трикозірців. А на
зібраних ті „насилно втігнені до читальні чле-
ни“ співають „Ще не вмерла Україна“, а промов-
ці нироложують протидержання промови, кажучи,
що Україна буде не до Дністра, а до Карпат. До-
сить ромунського парастичного папування, самі
будемо панами у власній хаті. Промовці називають
населення не сплатувати Великогола по цюром“

стилю, не поспілати дітей до ромунських шкіл,
проганяти учителя-ромунізаторів то-що.

Зайвим було би вказувати на провокаційний
характер цієї лібералістичної кампанії. Коли
промовці в українських читальних говорять про
Україну, то не знати, чому вони смикються на
Карпати, коли українські землі є за Кар-
патами (в Чехословаччині)!

Провокаційна протіукраїнська кампанія не
обмежується лібералістичною пресою. Вона доу-
чає брати в свій полон уже й націонал-пара-
стичну пресу, себ-то пресу тієї партії, до якої на-
лежать також послы-українці. Націонал-пара-
стичний букарештський „Курентуа“ в проті-
українській кампанії з успіхом конкурує з „Уні-
версулом“. Він алармує публічну опію і залкає
й українською революцією, спираючись на ало-
пінних свистяків, писаних ромунськими промова-
торами. Для прикладу подано зовні критку ро-
мунського провокаційного примітнізму:

„Чернівці — Україна, 10. травня. Від оглу-
неної цілої називається „Cernout“ Мой, ци-
гане... і т. д. (Відпис: українськ). Або: „Кіцкль-
— Велика Україна... і т. д.“

Промоватор, очевидно, ромун на алає, що іме-
нем „Велика Україна“ захілі українці назива-
ють Радиську (Надніпринську) Україну. Ана-
логічно до „Великої Румунії“ він припороче
назву „Велика Україна“ до соборної України,
себ-то до всіх українських етнографічно-націо-
нальних земель, що найкраще вказує на іфо-
рантську провокаційну роботу. Зміст тих аноні-
мних свистяків є дуже різномірний, а червоно-
нитко тиснеться в них твердження, що „трепа-
ли т. л. Великої Румунії в обмежені“. Реагую-
чи „Курентуа“ нап-парастичний послал Памфл
Шейвару залобив використати ці замовлені а-
ноніми і вказав до енергійної ромунської проті-
акції. „Ми не вимагаємо й — пише Шейвару —
від усміхненого й щасливого міністра Буковини,
ми вимагаємо цього від міністра внутр. справ,
Пан Олекса. Вайда-Волох мал слово“.

Цей уступ „Курентульської“ статті наглядно
вказує, що пос. Шейвару має особисті поратунки
з міністром для Буковини Савчуком-Савиду, які
бажав вирішити коштом пересідувань украї-
нського населення. А боротьба між ромунськими
політиками, як доказує традиція в історії Молда-
вії та Волохії є безоглядна. Вці засоби, які дають
до ціл, без огляду на їх моральний характер, є
в тів боротьбі допустимі. Голова річ, щоб вони
були успішні. Власливо „Курентульської“ кам-
панії і боротьби пос. Шейвару з мін. Савчуком-
Савиду вже в деякі українські села (Валачка і
Земіста) прислано вілськ. Розсвідження ситуа-
ції в тих селах вказує, що тут не було ніяких
революційних актів, тільки делорозуміння на під-
кладі відношення парастича з місцевими свистя-
чниками.

Залюкування лібералів „Курентульської“
книда нап-парастичів не залізакать українського
населення. Коли воно відержало режим братів-
ських, то відержать і шейварський. Т. Б.

Pr 150/29. Sąd okręgowy karny we Lwowie postanowił na
posiedzeniu niejawnem po wysłuchaniu Prokuratora przy
tymże Sądzie: a) zatwierdzić po myśli przepisu z art.
76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia
10 maja 1927, poz. 306 Dzup. Nr. 45 dokonane dnia 24
maja 1929 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie za-
jęcie czasopisma „Dilo“ Nr. 114 z dnia 23 maja 1929 z
powodu, że zamieszczony w tem czasopiśmie artykuł
pod tyt. Lyst do redakcji“ zawiera w sobie znamloną
występkę z § 300 uk. z art. 53 roz. Prezydenta Rz-
eczypospolitej z dnia 10 maja 1929 poz. 306 Dzup. Nr. 45
b) wydać po myśli przepisu z art. 77-go cytowanego
rozporządzenia zakaz dalszego rozpowszechniania tego
pisma drukowanego. c) natemist uchylić zajęcie o ile
dokonane zostało z powodu umieszczenia w tem cza-
sopiśmie artykułu pt. „Słacz pro Sojusz Ukrainak“, jako nie-
zawierającego w swej treści znamion jakiegokolwiek czynu
karygodnego a w szczególności występkę z § 300 uk.
Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi te-
goż czasopisma nakaz, by orazszelo niniejsze umieszczyć
bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stro-
nie pod rygorem następstw przewidzianych w art. 80
tegoż rozporządzenia.

Lwów, dnia 31. maja 1929.

Hasul

Вибори в Бельгії.

Брюссель, 30. травня 1929.

Дня 26. травня відбулися вибори до бельгійського парламенту і лише сьогодні преса подала остаточний вислід виборів. Як у Франції так і в Бельгії, соціалісти вийшли з виборів досить пізкувані, втративши всім мандатів до парламенту і три до сенату. Ще далі до виборів всі партії розпинували були величезну передвиборчу агітацію. Брюссельські мурі вдовоні і попереки були наплачені великими відовами і карикатурами агітаційного характеру: от вам бувши міністр лізер соціалістів Вандермелла тручає франка до тори, тоді як теперішні міністри-католики котять його в безодню. Тут-же намальований великий столичний дим-палата, в котрому живе лізер соціалістів, а робітник і на далі остає без даху, бо його спорохвилює будинок розбраний з наха-уку уряду. Далі пле великий червоний комуністичний вулак від котрого тікає буржуазія цілого світа, а там відрна карикатур на роботу червоної Москви (т. д. Не маду розу в агітації на користь католиців підіграло католицьке духовенство, публікувало в свій час і в Франції, але побіжниками при виборах вийшли ліберали, здобувши 5 місць і фронтісти 5 місць, тоді як католики втратили два місця, соціалісти 4 місця і комуністи одно місце (замість двох місць, здобутих ними при виборах у 1925 році). Своєю страту комуністи пояснюють своїм розбиттям на дві групи а саме: на комуністів-сталіністів і комуністів-троцькістів.

Досить непримемним фактом для бельгійської правниці була справа фламандських автономістів, котрі хоч на мандат до парламенту і не спромоглися, але своїм чисельним зростом збільшують вплив уряду і погрожують йому досить чималими наслідками.

Великою несподіванкою для бельгійців було також те, що до парламенту на соціалістичній лінії м. Пеша пройшла п. Людія Дежарден; це перша жінка в історії Бельгії, що буде засілати в парламенті.

Отже великих змін цьогорічні вибори в ниті Бельгії, як і можна було сподіватись, не зробили. Н. О.

Умова між Радянським урядом і Фордом.

З Нового Йорку повідомляють, що між торговельним представництвом Радянського Союзу і Радянським Союзом підписано угоду, силою якої Радянський Союз зобов'язується протитом надати чотирьох років закупити різних виробів Форда на 30 мільонів доларів. Зі свого боку господарство Форда зобов'язується заложити в Радянському Союзі фабрики для будови автомобілів. Між іншим має бути побудована велика фабрика автомобілів у Нижньому Новгороді з продукцією 100.000 автомобілів річно.

ІВ КРИПЯКЕВИЧ.

Українські шпиталі у Львові в XVI-XVIII ст.

З'ягоди юнаку Народної Лічниці, першого нашого новочасного шпиталю, треба пригадати також давні українські шпиталі у Львові. Наша гуманітарно-лічницька діяльність має у Львові дуже поважну традицію: вже 400 років тому мали ми тут перший шпиталь, а в часі найбільшого розвитку нашого міщанства, в XVII в., було у Львові аж чотири українські шпиталі.

Все те були шпиталі при церковних брацтвах.

Давні брацтва мали у своїх уставах (стату-тах) поставлені дуже широкі гуманітарні завдання; сповнюючи їх, вони м. ін. засновували шпиталі. Найперше і найважливіше Успенське брацтво у Львові, пізніше Ставропигія, мало свій шпиталь вже 1522 р.; він був зразу при церкві при Руській вулиці, потім перенесено його до монастиря св. Онуфрія при Жовківській вулиці. В 1538 р. був і другий шпиталь при церкві Богоявлення, на перехресті теперішніх вулиць Баторія і Лозинського; третій шпиталь був при церкві Благочинія, при теп. Казимірівській вулиці, проти карного заведення т. зв. Брига-док (1606 р.); четвертий шпиталь згадується при церкві св. Миколая (1672 р.). Всі ті шпиталі існували до XVIII в.

Докладніше знаємо тільки про шпиталь Ставропигії в XVII в. і тількимо його як зразок як виглядало давнє наше шпитальництво.

25 літ Entente Cordiale.

(Довідковий)

Берлін, 28. травня 1929.

Іспанія і Португалія, перші володарі колоніальних просторів вже з природи річи виходили зі загато вузької силовополітичної бази, щоби могли на стаю тримати у своїх руках супрематію над нововідкритими ситами. Мусили проте уступити своє місце двоєм сильнішим: Англії і Франції. Починається другий, на той раз уже глобальний період їхнього амагання, амагті перетони на колоніальне осадовлення. Старі противники стрічаються скрізь, в Америці, в Індії, на далекому сході, і накінєць в Африці. Франція здобуває собі аголом своє перше велике колоніальне панування. Характеристичною рисою цього амагання є факт, що найбільше колоніальних боїв, таксамо мілітарних як і дипломатичних, відбулася на... європейському ґрунті! Осмак, мир в Утрехті (1713) приносить Англії французьку Нову Фунляндію, Авадію, країни над Гудсоном, і накінєць в Європі Гібральтар і Мінорку. В семи-літній війні (1756—1763 р.) англійці здобувають на французьких Канаду. Англія аручно використовує клопоту французів в Європі і немає такої війни, в яку є вмішані французи, щоби цього англійці не вміли використати — на океанах. Пізчас наполеонських воєн британці здобувають Кап-ланд і Цейлон та витискають французів з Індії. До початку 19. віку Франція втратила осятак майже ціле своє перше колоніальне посідання.

Але земля ще далеко не була поділена. В 19. стол. прийшла черга на Африку. Знову починається старе амагання обох потуг: Франція творить собі своє друге колоніальне посідання, по більшості в північ, і середній Африці. Були моменти, де можна було думати, що „чорний континент“ зробиться арештою виключною доменом французів. В 80 і 90 рр. м. ст. франко-британське соперництво на африканських ґрунті досягає апогею, особливо у хвилни, коли британці вивають з французьких рук Єгипет і витискають їх з центральної Африки. (Фаносська афера, липень 1898 р.) Це амагання було між іншим одною з переломов силовополітичного зросту бісмарківської Німеччини. Але і в інших точках колоніальної політики це соперництво є акутне і латентне: в Судані, на Малагаскарі, у Сіамі і Кокінхіні, в Індонезії, на Іюсуліні, арештою і на Далекому Сході.

Проте, чим далі, тим ближче підходив момент, що франко-британський перегон на осадовування в колоніях мусили скінчитись, вже просто тому, що не було чого більше лізати і всяка дальша можливість продуктивної експансії була виключена. Обі потуги були в міру своєї силовополітичної спроможності доволі насичені, доволі зааніті новим станом посідання і потребою його мілітарного і цивілізаційного опанування, щоби собі дозволити на дальшу взаїмну і по суті вже непродуктивну боротьбу. Так явилася потреба вирішення позиції, навіть примус, щоби договірно закріпити і гарантувати собі стан колоніаль-

ного посідання. І хоч немає ніяких сумнівів, що франко-британська антагта заклочена в 1904 р. лиросла також з європейських політичних мотивів і що безпосереднім товчком до її заклочення була безоголово політична побісмарківської Німеччини, то все-таки, правдивим підкладом до її заклочення була саме колоніальна справа. Потреба такої антагти була тим більше доцільна, коли собі зисувати політичні полії 19. і 20. віку. Тоді Німеччина вступила в круг колоніальних потуг, російська експансія почала дуже загрожувати з півночі на азійським і британським, колоніальним комплексі. Японія зросла через ніч до висоти модерної експансивної потуги, зрештою Америка почала як молодий велит розгладитись по світі за можливостями осадовлення і добачі. Досі колоніальний монополі був у руках Англії і Франції. Від тепер вирисли нові противники, нові конкуренти. Це назочі. Але я з нутра, з колоніальних країнх почали ворухнутись і а нів піднімались нові сили, налізшов початок пробудження рас і націй, піднізлає „кольорова хвиля“ (rising tide of colours), яка прямує до виволоення і влади. Франко-британська політична здобування мусили перемінитись у політику абегання алоботого, в політику оборони і взаїмної допомоги перед новими напасниками. Це тим більше, що геополітичне зазубнення франко-британських колоній вже з природи річи примує до сдох партнерів йти в колоніальній політиці паралельно. Та колоніальна констеляція як підклад для „entente cordiale“ не змінилася ні крихти до нині; напакі, вона значно стріпнілася і дальше існування антагти є тим більш правдоподібне, що ливі більше чим коли небуло колоніальне посідання тих обох потуг стоїть під великим знаком запиту. Розуміється, існування цієї світовополітичної боєвої спільноти, якою є Антагта, не могло не впливати на розвиток тієї-ж європейської політики. Це аж нагало яскраво виявилось з нагоди великої світової війни. Цей вплив існуватиме без сумніву далі і з існуванням Антагти треба розуміти як і з одним із найбільше константних чинників європейської політики, дарма, що хвилева європ. політична констеляція заповідає переходом до безпечення цього зв'язку. Переходом... — бо ідея „entente cordiale“ впливає з глибших джерел і як ми побачили — має примусові історичні мотиви, які далеко виходять поза програми окремих кабінетів, по більшості обчислені для пропагандного умиття і політичної тактики миттєвнього дня.

Зенон Пеленський.

Китайсько-більшовицька війна?

У Москві відбуваються протикитайські демонстрації. Китайського представництва в Москві зі страху перед замахом пильного відділу війська. На сх. зазісаннях пересувають війське, артилерію і летунство в напрямі Монголії і Китаю. Більшовики сподіються, що до збройного розрахунку може прийти в найближчих тижнях.

ровни 1663 р. 1000 зол.*); Василь Лєонович Красовський записав 1669 р. половину дому з крамницею. Проценти з цих записів давали шпиталеві 143 зол. річно.

Богато гроша впливало із дрібних жертв, які збирали до пушок. В деякі роки шпиталь мав з цього джерела 80—100 золотих. Малі суми приносило „дступне“ старців, що шукали постійного захисту в монастирі й убога спадщина померлих, що переходила на власність шпиталю.

Деякі провізори приймали лікарів до порожніх убикцій шпиталю — значний бідніших ремісників за невеликим чиншом, або наймали горіше будинку на склади крамари. Один із шпитальних „дзорців“, Матій Федорович, пробував навіть на річ шпиталю спекуляції, давав у застав золоті предмети і так збільшав шпитальні фонди.

Сума приходів шпиталю в подовні XVII століття була 80—140 золотих, — в теперішній налоті це дає 500 до 800 доларів!). Отже фонди не були дуже великі.

Шпиталь нахолодив в XVII в. біля монастиря св. Онуфрія (при теп. Жовківській вулиці), в північній частині монастирської маєстності, межував з сусіднім вірменським монастирем. Вірмен стояли ларкані з тартинцями з дашком з гонти. Шпитальний дім був зразу партеровий, де-реальний, ліпаний; вікна мали віконниці, які

* 1000 зол. в ціні збіжжя рівняється сумі біля 6000 доларів.

* Обчислення переведено через дорісання ціни збіжжя: корець пшениці коштував тоді біля 75 грошей (1 золотий мав 30 грошей).

Мекдональд і Франція.

Спеціальний кореспондент паризької газети „Матен“. Жиль Бауерман опублікував своє інтерв'ю з Мекдональдом. Темою цього інтерв'ю були відносини між Францією та Англією. На думку Мекдональда в останньому часі у відносинах між Францією та Англією почали розвиватися нові терти, які дуже його неполюють. Ці терти повстають з асидом брану щирости при обговоренні різних справ, у яких зацікавлені обидві держави. Насамперед треба поставити питання, — казав Мекдональд, — чи Франція дає собі справу з того, що гроші, які Англія підчас війни позичила від Америки, щоб далі позичити Франції, тепер дуже обтяжують англійське господарство.

Коли в Англії дивляться на аристократичну Францію, то повстає почуття образи за те, що у Франції не допінють тих титарів та жертв, які принесла Англія. Довги Англії, які відобільного їй зробили в інтересі союзників, утруднюють тепер її господарську відбудову. Власне це питання у своїй промові також Спендер, і він висловив дуже поширений в Англії погляд.

Далі Мекдональд казав, що якщо йому доведеться перебрати владу, він поставить на порядок дан справу довги і буде старатися відновити приватну співпрацю між Францією та Англією. Англійська партія праці не в проти Франції, але вона не любить сантиментальностей. Вона хотіла би бути в добрих відносинах до Франції, однак під умовою, щоб Англія не мусіла приносити в жертву своїх інтересів.

Зірвання взаємин між Радянським Союзом і Китаєм.

Наслідком поліційної ревізії, яку з наказу китайського уряду переведено в генеральному консулаті Радянського Союзу в Харбіні, комісаріят закордонних справ Союзу передав китайському дипломатичному представництву в Москві ноту, в якій протестує проти ревізії й домагається випущення всіх арештованих осіб і звороту всієї кореспонденції та грошей. Далі нота повідомляє китайський уряд, що як китайському посольству в Москві, так і всім китайським консулатам на території Радянського Союзу відібрано право екстериторіальності.

У відповідь на цю ноту китайський уряд у Нанкіні казав, що мусить зирвати дипломатичні зносини з Радянським Союзом і телеграфічно закликав усіх своїх представників у Союзі до негайного повороту до Китаю. Китайський уряд казав, що ревізія в радянському консулаті в Харбіні дає докази, що цей консулат від комуністичної пропаганди. Китайський уряд не налаже нормальних зносин з Радянським Союзом доки він не перестане вести в Китаю комуністичну пропаганду.

Ювілей „Народньої Лічниці“.

Святочний концерт з нагоди 25-ліття української гуманітарної установи.

Львів, 3. червня 1929.

Вчора в полудне (12 год.) відбулося у великій залі Музичного Т-ва ім. Лисенка ювілейне свято з нагоди 25-ліття „Народньої Лічниці“. На програму свята зложився: промова д-ра Т. Бурчинського про початки „Народньої Лічниці“ та її розвиток і діяльність від початків її ініціювання (і надруковано в найближчих числах „Діла“), реферат проф. д-ра Крип'якевича про українські шпиталі у Львові в XVI—XVIII ст. (цей реферат друкуємо нині у фейлетоні), продукції мішаного хору під управлінням Купчинського і сольоспіви двох добре відомих уже нашої громад і концертної естради співачок, а саме панів: Приймочів та Гинявської. За свій спів дістали обі в нагороду крім гримих оплесків по кошіві квітів. Акомпаніювала обом панна Гордінська.

У святі взяла участь представники всіх наших установ, лікарський світ і широкі круги львівського громадянства. Меценат і опікун „Народньої Лічниці“ та жертводавець плащі і дому для неї при вул. Скарги о. митрополит Шептицький, наслідком недуги, не міг взяти особистої участі в святі. Його заступав о. прабат і пос. Л. Куніцький, що зложив на руки дирекції та управи „Народньої Лічниці“ імени о. митрополита побажання з нагоди 25-ліття. Між учасниками свята бачили ми голову Українського Національно-Демократичного Об'єднання д-ра Дм. Левинського, голову „Нар. Лічниці“ сен. Децикевича, а далі голову „Рідної Школи“ рад. І. Кокорудза, представника „Прогресу“, директорів „Центробанку“ през. д-ра Костя Левинського й Омеляна Саєвича, дир. „Дністра“ Яр. Колтунока, голову „Н. Т. ім. Ш.“ К. Студинського, ректора „Духовної Академії“ о. д-ра Й. Сліпого, а далі о. крид. Даміяна Лопатинського, д-ра В. Охримовича, д-ра М. Паньчишина, д-ра Л. Ганкевича, а як господаря свята, невідомого директора „Нар. Лічниці“ д-ра Івана Курвіця, представників львівської української преси і багатьох інших визначних громадян. На салі бачили ми і консула СРСР у Львові п. Лапчинського.

Загальною свято зробило на всіх присутніх якнайкраще враження та дало всім учасникам повне задоволення.

Хоч у програмі свята не були передбачені привіти, то всеж такі наспіли на письмі від деяких установ (як „Н. Т. ім. Ш.“, „Зоря“) і від деяких приватних осіб (між ін. від д-ра Б. Вахнянина з Карьєбаду). Брати Рижевські разом з письменним привітом зложили 200 зол. на „Нар. Лічницю“, а Пов. Союз Кооператив у Кадуші 20 амер. доларів. Наспіви привіти відчитав д-р Т. Бурчинський.

Білоруське шкільництво.

Мінімальні постулати білорусів.

Положення білоруського шкільництва, і з українського, загально відомо. Понад 400 білоруських шкіл, заснованих у часі німецької окупації, зникло з лиця землі, а білоруських учителів, після відбуття краківського курсу, розсіяно по корінній Польщі. Шкільний плекіт, перепедений в білоруських громадах на основі закону Грабського—Гутута, теж остав без успіху, як і в час.

Відомий білоруський освітній діяч Р. Остроєвський на сторінках журналу „Сямя і Школа“ формулює постулати білорусів. Він вимагає признання прав приватності трьом білоруським гімназіям (у Вільні, Новогородку і Капшці), а замість закритої гімназії в Радомішчичах треба би відкрити білоруську гімназію в Гродні і в Бересті або в Пінську. Крім того ті гімназії повинні одержати відповідні державні субвенції на своє удержання. При кожній гімназії повинні бути в організовані інтернати для незможних молоді на державний кош.

Що торкається всенароднього шкільництва, то у всіх чотирьох північно-східних повітах, 65—80 проц. населених білорусами, повинні бути в організовані семінарії (по 1—2 на повіт), а інші народні школи засновані згідно з висказаним плекіт. Коли, після додання ще кількох фахових шкіл, ті постулати були здійснені, то з протят найближчих п'яти літ вигоди білорусів були би задоволені. Розуміється, треба би на білоруську нац. територію повернути кваліфікованих учителів, розсіяних по цілій Польщі, створити курси білорусознавства і поліомістички для учителів-білорусів б. російських „народних учителів“ та признати кваліфікації — згідно з науковим пенсумом — дотеперішнім учителям білоруських гімназій. Крім того протятю панівних п'яти літ треба би випустити нові кадри білоруського вчителства з повними кваліфікаціями, що тісно виметься з проблемою вищого шкільництва.

У зв'язку з цим при вильвському університеті, який у принципі повинен бути білоруським чи львівським українським, треба би покласти заснувати білоруський педагогічний інститут і зружувати ще деякі інші факультети головню лікарський і правничий. Незаважно від того духовна семінарія у Вільні повинна негайно перейти на білоруську нхладову мову.

Вильню повинно стати осередком усього шкільництва на білоруській нац. території шляхом поширення вильвської шкільної округи на всі чотирі повітства з білоруською більшістю, а саме: на повітства: вильвське, новгородське, білостоцьке і поліське. При вильвській кураторії повинен бути створений окремий відділ для справ білоруського шкільництва.

На маргінесі цих мінімальних білоруських постулатів у шкільній діяльності закримічує демократично-санатічний „Курер Віленскі“, що во-

нераз розбивав вітер. Дах був покритий гонтою, кони деревляни, також з дахом з гонти; з горнища виходили вікна. Риння буало деревляни, відрізані. В 1655 р. шпиталь разом з монастирем згорів, — вогонь підложив москоський салдати, що були при війську Богдана Хмельницького, котрий тоді облягав Львів. В 1659 р. почато ставити новий шпиталь, вже мурований.

Постійними мешканцями шпиталю були жиди старі, що шукали тут захисту і ласкавого хліба на старість літ. Шпиталь приймав і чоловіків і жінок. Так нпр. 1634 р. „вступива до шпиталю“ Степан старець, потім якесь „баба“; мов „дід“, врешті „черниця дуже убога“; в цьомуж році померли в шпиталі: один прохак і одна баба. Всіх старців було небогато, мабуть 10—20 осіб і шпиталь мав, здається, невелике приміщення, 2—3 кімнати та кухню.

Старі діставали в шпиталі теплий кут харч. Внутрішнє улаштування було очевидно дуже скромне, не чуємо ніколи про те, щоб братство купувало який інвентар до шпиталю. Кождий старець спав на тім, що мав своє власне, а чуємо, що деякі мали подушки, перинки, аching, кожухи. Управу шпиталю робила тільки те, що в осені поправляло печі і наповнювало кімнати. Зате зимою в захисті було справді тепло; шпиталь спотребовував річно 10—50 нових дров. На пшати дрова були тоді недорогі, 20—25 грошей від.

Шпитальний харч був дуже невибагливий. Пшона, ячмінні крупки, горох — це було політне „м'ясо“ протягом цілого року; за емату була солонина, якої куповано на рік 2—3 політ, та 1—2 діли масла; солі виходило мало не пів бочини. Але м'яса шпитальні пенсіонарі не ба-

чили ніколи. Харч варила шпитальна кухарка; за це діставала щоби.

При вступі до захисту старці платили невелике „вступне“, звичайно 2 зол.; допомагали теж шпиталеві тім, що ходили з пушкою просити милостині. На порозі церкви св. Онуфрія сидів такий „прохак“ з шпитальною пушкою, друга пушка була в самім шпиталі, а баби мали свою „бабську“ пушку. Як амирав хто зі старців, шпиталь старався за домовину для помершого, — роблено її з дощок, що лежали готові на „підсінні“ під домом, — улаштував похорони і богослуження. Убога спадщина помершого ставала власністю шпиталю; шпитальний провізор брав до каси готівку і сумлінно продавав одири і постіль мерця, щоби добути фонди на утримання живих.

Найцікавіше для нас питання, чи в братській шпиталі бували справді хорі. Отже маємо всього пару таких випадків. В 1643 р. перебували в шпиталі „лищі“, тобто убогі студенти, видно їм за слабости виселено їх з братської бурси при Руській вулиці. В 1644 р. знов були „хорі павпра, що хорували зі школи“ й окремо якесь хора Ніна. В 1645 р. „лежав“ і амер в шпиталі якийсь гайдук. В 1663 р. за протекцією пані Яновної Грегоровичової прийнято до шпиталю „хлопця шляхетського хорого“.

Як ліковано хорих в нашій шпиталі, про це нема майже ніяких вказівок. Шляком певно, не вживано до них лікарів, — будаь про це згадка у дуже докладних шпитальних рахунках. Лікували їх домашніми засобами. На це вказує свого роду дієта, яку приписувало хорим і яку адмитувала у своїх касових записках братський провізор: 1643 р. „дав і на пиво ниним (студентам) ще в шпиталі, 1 зол.; знов ім на ячмінні

крупки 16 грошей; знов тимже на масло, за горшок, 24 гр.; знов на нищих хорих на пиво 1 зол.; ниним на крупки, 14 гр.“ — 1644 р. „хорим павпрам, що хорували зі школи, надав я на пиво ріжне і на інші їх потреби, — масло, струці, сливки 1 зол. 18 гр.“ Супроти звичайного шпитального гороху і пшона — пиво і сливки — це була справді дієта першої класи.

Про гігієнічні відносини в шпиталі добре свідчить примірник це, що був окремий „транзит“. Своєю дорогою з його очискуванням братські провізори мали багато клопоту; треба була наймати хлопів, що казали пахнути собі по 3 грошей від спонця, а таких спонців нараховано 24 — а до того ці хлопів — видно для більшої уваги — казали собі ставити кілака між горілками.

Коли це порівняти з теперішнім станом шпитальництва, — то відносини в братській шпиталі були дуже примітивні — навіть трагікомічні. Але на все те треба глянути і з іншого погляду. Як там не було їх немало, — немічні і старі, безпритульні і хорі могли знайти там безпечний захист. Справа шпиталів знаходилася арозуміння і підмоги в громадянстві, — свідомством цього були і великі дегати на тисячі золотих, і численні дрібні жертви, що спинали до шуму шпитальних „прохаків“. Все те свідчить про великий гуманітарний зміст, про який культуру давнього українського громадянства. Можнаб радіти, колиб і наша теперішня громада для цієї шпиталю і повочасним поняттям показувала таке саме арозуміння. Чи наші міщани 300 і 400 років тому.

ли помірковані і наскрізь слухні, головня у військовій до військової і середньої школи. Та в умовах польської дійсності — доламо від себе! — вони, чимуть в своєму мінімальному обсязі, дитинство тільки мріями і несповненими бажаннями.

Ревізії в українських установах на Городицькій.

Поліція перевела ревізію при вул. Задвиринській ч. 10., де є українські установи „Робітничий Театр“, „Т-во зльотавтованих урядовців“, „Рідний Дім“, „Наша Культура“ і т. д. На присутніх там перевели ревізію та забрали списки членів товариства.

Століття першого українського хору в Галичині.

Святочний хороний концерт львівського, перемиського і стрийського „Бояна“, „Бандуриста“, „Сурми“ і хору українських богословів у Львові.

В неділю веч. відбувся в великій залі залогового „Театру Новин“ (тепер кінотеатру „Кольосей“) великий концерт злучених хорів львівського, перемиського, стрийського „Бояна“ та хорів „Бандуриста“, „Сурми“ і хору львівських богословів у пам'ять столітніх роковин повстання першого на Галицькій Землі хору при Соборній церкві в Перемишлі 1829 р.

Сама була виповнена по береги. Програма концерту складалася з двох частин. (Про її виконання подамо фахову оцінку в найближчих днях). Нині тільки зазначимо, що першу частину програми викопали продукції релігійних творів наших старих композиторів як Вербицький і Лаврівський. Сполученими хорами диригували при виконанні цих творів старші, заслужені піоніри нашої співацької культури д-р Ст. Федак і о. Дюмет Садовський, — а далі наш композитор д-р Ст. Людкевич і І. Охримович. Другу частину програми викопували світські твори вже названих композиторів (Вербицький і Лаврівський), а далі ще й таких як В. Матюк, Н. Вахнянин, І. Воробкевич та О. Нижанковський (цього року минуло 10 літ від хвилі його трагічної смерті). В другій частині програми були й твори М. Лисенка, К. Стеценка, молодого композитора М. Леонтовича і Б. Вахнянина. В тій частині диригували сполученими хорами відомий наш диригент д-р Михайло Волошин, д-р Ст. Людкевич, І. Охримович, а мішаним хором стрийського „Бояна“ Б. Вахнянин.

Виступи злучених хорів робили імпазантне враження. Публика витала оваційно появу старших диригентів як д-ра Ст. Федака і о. Садовського. Загалом не шадли слухачі одлесків для кожної виконаної точки програми.

Сам концерт попередила цікава, змістовна й добре виголошена промова п. Іа. Гриневського про вагу свята та про початки нашої співацької культури на Галицькій Землі. Свято скінчилося коло год. 11. вночі.

Англія і роззброєння.

Після недавньої промови президента Гувера про koniecznu потребу удержання мира виступив з заявою про роззброєння державний секретар Стімсон. Покидаючися на промову Гувера, він передав представникам преси комунікат, в якому звернено увагу на величезні кошта модерних морських озброєнь. Будова модерного панцирника коштує тепер 35—40 мільйонів доларів. Морське міністерство власне тепер пропонує урядові нову програму будови флоту, яка має коштувати один мільярд сто сімдесят мільйонів доларів. І цю програму доведеться перевести, якщо не владється довести до порозуміння в справі загального замирення флотових озброєнь. Інші держави тоді теж мусять би розпочати нові морські озброєння і тим способом піддавати величезні суми на зовсім непродуктивні видатки.

Протест французької індустрії проти підвишки американських мит.

Центральна організація французької індустрії опублікувала протест проти нової американської митної тарифи. В цьому протесті між іншим стоїть таке: „Предбачені підвищення мит є в більшості випадків такі великі, що рівняються забороні ввозу. Така політика в конечности мусть довести до репресалій з боку різних країн, які стоїть в торговельних зв'язках із Злученими Державами. Після прийняття нової митної тарифи Франція теж може обмежити американський ввез, підвищення мита на автомобілі, олівці, ковбаси та сирни „чоти“.

Протижидівські демонстрації у Львові.

Здемолювання друкарні та редакції „Хвілі“.

„Львівський Кур'єр Поранни“ подав був вістку, що під час процесів Божого Тіла на вул. Жигмонтовській з вікон жидівської приватної хлопчачої і дівочої гімназії кидали на людей підсоп, хліб, кричали, свистали та плювали. Католицька Ліга склала збори в цій справі на 9. червня. Чи дійсно так було, викаже може поліційне слідство. Польські корпоранти з приводу експесії жид. акад. молоді уладили демонстрації. Вибрані всі шибви у вікнах 3-пов. кам'яниці при вул. Жигмонтовській, в якій є заг. гімназія. Побили 16-літнього Райсеса та зранили його в голову. Рятункова станція заосмотрила раненого. Вечером 3. червня з'явилося з 200 демонстрантів перед редакцією „Хвілі“ на розі вул. Вадолової і Підвалля. Товпа вдерлася до балі складачів і відліку машини, потурбували складачів, що працювали там тоді та взялися демолювати уладження. Поперевертали кашти з черенками, знищили чотири лінійні та ротацийну машину. Школи є на кількадесять тисяч доларів. Вибити вікна в редакції на 1. пов. Редакції „Хвілі“ пополуни тогож дня дістала була анонім із пересторогою, що готовиться напад, тому повідомила про це поліцію. Відділ поліції прийшов, коли демонстранти розбіглися. Інший гурт демонстрантів напад на льокаль т-ва жид. молоді „Емуна“, при вул. Костошча; вибили там шибви. Третій гурток напад на дім жид. академіків при вул. св. Тереси; там здемолювали ідаліжно та вибили шибви. Ще інша група пішла на Жигмонтовську вулицю, вдерлися до школи та здемолювали вчати уладження. Там арештувала поліція 27 академіків, а разом із ними демонстрантами придержано 40 осіб. У городській старості з'явилася делегація акад. молоді та домагалася випущення на волю арештованих. Домагання їх поліція відмовила.

Вибори до польського союму в грудні?

У суботу після конференції клубу ББ. посли говорили в кулуарах, що тепер їх праця йтиме в тім напрямку, щоби ББ. був готовий до нових виборів. Коли сойм не ухвалить проекту конституції, який опрацював ББ, то треба рахуватися з тим, що вибори до нового союму відбудуться в листопаді або в грудні ц. р.

Лист маршалка Пілсудського.

Як відомо, марш. Пілсудський переслав президентові найл. суду письмо, яке мотивує, чому маршал не зізнає в справі б. мін. Чеховича. Відписикут переслав прем. Світацькому і маршалкам союму та сенату. Марш. Дашинський верне у Варшаву із закордону в середу або четвер і тоді це письмо отворять, бо на коверті є напис: „До п. президента союму Гната Дашинського. До власних рук“. Як зачувати, лист цей поки що не буде оголошений в пресі.

Перед зміною англійського уряду.

Мекдональд укладає лісту.

„Обсервер“ повідомляє, що у висаді переговорів Мекдональда з провідниками Лейбур Парті в справі утворення сою. уряду передбачують такий склад його: прем. Мекдональд, мін. закор. справ лорд Д'Ерберн, бувш. амбасадор у Берліні, або сер Осв. Мослі, канцлер скарбу Сноуден, мін. колоній Томас, мін. ан. справ Гендерсон. — „Матен“ повідомляє, що між консерватистами та лібералами йдуть переговори в справі утворення нового уряду на основі коаліції. Перевагу в кабінеті мали би консерватисти, а 10 проц. мін. становищ дісталося би лібералам. Міністром закор. справ був би Чемберлен, скарбу Черчилль (або Горн), мін. ан. справ і праці дісталися би лібералам.

Біржа. Гроші.

Американський долар 887-00—887-50, канадський долар 880-00—880-50, чеська корона 026-50—027-50, австрійський шілінг 125-00—125-50, румунська лєа 005-00—005-50, французький франк 034-50—034-80, швейцарський франк 171-50—172-00, фунт стерлінгів 43-50-00—43-80-00, радянський червонець 17-50—18-00.

Золото: 20 корон 36-35-00—36-60-00, 20 франків 33-20-00—33-60-00, 20 німецьких марок 41-23-00—41-80-00, 10 російських рублів 46-60-00—46-90-00.

Срібло: Австрійська корона 065-00—065-50 з австрійських корон 330-00—340-00, австрійський флорен 172-00—173-00, російський рубль 280-00—290-00, копійки за рубль 140-00—145-00.

3 „Рідної Школи“.

Уконститування Головної Управи.

Вибрана Головна Управа „Р. Ш.“ на довгочасну пасіданні, відбуті в дні 27. травня ц. р. уконститувалася, вибираючи апомім себе так: Президію: І. заст. голови о. Мітрат Вазюк Олекса ІІ. заст. голови проф. Терлецький Омелян, секретар д-р Коновалець Мирон, скарбник Мартинець Теодор, член Президії носод Струтинський Михайло і Яворський Михайло.

П. д-р Савчак Юлія, передаючи нововибраному скарбнику касу, підносить, що переймаючи 7. листопада 1927 р. касу Товариства встав ІІ з оплатеного стані, бо було довгу 89.000 зол. а нині передає касу Товариства в довгост 37.000 зол. та стверджує, що піднесені заклиди на Загальному З'їзді є неправдиві і привалячі тих членів, які безінтересово працювали для добра Товариства.

До шкільної комісії середніх шкіл делеговано як підпоручників Головної Управи: проф. Терлецького Омеляна і д-ра Кисілевського Костя; до шкільної комісії народних шкіл: Домбровського Августина і Похмурського Степана; до торговельно-промислової комісії Федорчакову Софію.

Референтом для організаційних справ вибрано посла Струтинського Михайла, а референтом лянтарії і видавничі Яворського Михайла.

Стверджено, що провіренні справи, що залишились делегатів пп. Сайовського з Яворіанин і Крайцева зі Львова пороблені деяким особам з учительського персоналу „Рідної Школи“ є неправдиві.

Прихилившись до висновів управителя муж. учит. сем. курсів у Львові, що дальше ведення цих курсів є неморальним і недоцільним, як також, що нема вигадів на одержання концесії на ведення учит. муж. семінара, бо школа не має приписаної сімності саль, кабинетів і лабораторій, рішено з кінцем червня ц. р. зліквідувати уч. муж. сем. курси у Львові а молоді цих курсів порадити вписатися до кооперативної гуманістичної гімназії „Р. Ш.“, а молодшим річникам до торговельної школи, та переговорити з кооперативними установами про отворення кооперативного курсу.

Уповажено розписати конкурс в міру потреби на управителя середніх шкіл „Рідної Школи“.

Головна Управа „Рідної Школи“.

НОВИНКИ

— Земельний Банк Гіпотечний С. А. у Львові вул. Підвалля ч. 7. переїс свої біра а днєм 16. травня ц. р. до власної камениці при вул. Словацького ч. 14. Часта телефонів: 75—32, 3—82 і 52—92 (Дирекція).

— Червень подув осіною. Від 1-го червня настали в нас дощі та зимні вітри, які пригадали всім осінні плачі та парасолі. Після великих бур у середущій Європі прийшло трошечки із цієї благодати до нас. Люди, які почали відпустку з думкою вийхати на село, або в гори, на мить завагалися; чи не краще заждати в місті на поворот сонця, щоби не везти зі собою осінньої гардероби.

— Українське Історично-фільологічне Т-во в Празі повідомляє про дав відчити своїх членів в дні 4-го п. м.: Д. І. Чижевського „Етиаз Сковороди“ і С. П. Наржіного „Шостий рік зізляности Українського істор.- фільолог. Т-ва в Празі“.

— Музей Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові (вул. Чарнецького 24) мав у місяці травні 165 чисел (659 предметів) приросто до ч. 18865 включно, головні до археології, етнографії та портретової фотографії. Великийліт заклан у часописах та окрема відозва принесли 412 шланок з 70 місцевостей Галичини і одного села волинського. Жертводавцями були: п. о. Антоневич М., д-р Берест П., Беза Я., Бойко М., Вонсуль, Гадюцький В., Гавеський А., Гумовський, д-р Дашкевичева О., рад. Дьоховський Р., Дудко Н., Загаєвич І., Захалик І., Захалицьких родина, Захарченко З., о. крил. Зубрицький, проф. Калыняк І., Керикова А., Козар М., Крица Л. і Н., о. Круцько А., кооп. „Гуцульське Мистецтво“, Кордюк Б., Ласка М., рад. Левашівський В., Левинський Р., д-р Лучаковський Т., Лушич В., Магаліс С., Майковська, Мареній Я., Матвійко В. і М., Машак, Микитин Т., Мельничук М., Ніжанковський Т., о. Павлаук М., Петришин Д. і М., проф. Полянський Ю., Полянський Я., Прийма В., Руденський І., Савчин М., Свістель Ю., акад. проф. Студинський К., о. Сохачівський, д-р Терлецький М., Телюк Л., вид. „Тризуб“ в Парижі, о. Фанієвич, Федальський Н., Фолчичин І., Фургала Р., д-р Цетельський Р., Ціпановська О., Чайковський Е., рад. Чачковський Л., вид. „Червона Калина“, інж. Чижовичівна С., о. сов. Ясенський К. Усім їм складя

Управу музею шкуру подяку. Музей відвідало 35 осіб. — Я. П.

— **Що дразнить комісари „Народнього Дому“?** Пішуть нам з міста: Теперішній комісар Нар. Дому у Львові п. Мих. Бачилський побачив у п'ятницю 31. травня ч. р. афіш „Свято Української Дитини“ на дошці перед входом до Нар. Дому і це так на нього подіяло, що він локанкав негайно сторожіву й казав той афіш здерти. І дійсно сторожівка виконала приказ свого хлібодавця. Ось як коле в очі п. комісари афіш української філантропічної установи!

— **Шевченківський концерт у Вільні.** Польський популярний двотижневик „Жане Люду“ в числі з 2-го ч. м. висловлює своє велике здивування, що українські студенти у Вільні, при скромних своїх силах, зуміли zorganizувати аразковий Шевченківський концерт. Вступну промову мав д-р Ганківський. Хороші співні народних пісень робили величезне враження. З великим успіхом співала українські пісні Французівічюте (?), а подиву гідною свободою знаменито співала п. Скорук, а дует з п. Шинком із „Запорожжя за Дунаєм“ викликав бурю оплесків.

— **Голінський Михайло** віддає по трьох гостинних виступах у львівській опері на кілька гостинних виступів до варшавської опери. До Варшави віддає наш співак уже в середу 5. червня. З Варшави подорожує на захід, в першу чергу до Відня, а потім до Берліна. По дорозі зустрічаться ще мабуть у Познані, куди його теж просять на гостинні виступи.

— **Самогубства на селі.** У Русанівці (Тернопільщина) повісився 22-літній Петро Чорномиз і нудий. У Підманістці (Підгайці) повісився 49-літній господар Клоцковський наслідком родинних сварок, а в Горохові (Бучач) з тої самої причини застрелився 40-літній Павло Мисько.

— **Громадянам Заболотівщини.** Писуть нам: Наші селяни зі Заболотова та околиці повинні знати, що адвокат в Заболоті д-р Фелікс Гайкер намовляє людей, щоб не вносили позивів у рідній мові і заявляє, що української мови не розуміє.

— **Концерт Михайла Островерхи.** Михайло Островерха, ліричний тенор, якого концерт відбувається у Львові в четвер для 6. червня ч. р., це бувший УСС. (стара війна) зі сотні Р. Сушків, а потім фронтовий підхорунжий УГА, який перебував з нею цілу кампанію аж до таборового життя за дротами включно. Повернувшись в війни, працює як організатор „Просвіти“ у Станіславівщині і тут дається планувати українському громадянству вперше з концертної естради. В осени 1926 р. удається нашому співакові виїхати на студії до Італії, а саме до Мілану, де він учився безперервно п'ятнадцяти років у різних учителях співи, а найдовше у маестра Вітторіо Моратті. Віддаючи своїм музичним студіям, артист цікавиться також мистецтвом життям Італії в минулому й теперішньому та ділився своїми враженнями з читачами „Діла“ в своїх незвичайно цікавих фейлетонах. Львівське громадянство повинно численіо явитися на його концерт, щоб засвідчити свою симпатію для молодого концертанта, який власними силами, часто, при великих труднощах, зумів закінчити свої студії та починає тепер свою мистецьку кар'єру.

— **Кухня в гімназії.** У варшавським міністерстві освіти підготовляють проект завести у жіночих гімназіях і ліцеях новий обов'язковий

предмет: домашнього господарства. Не буде це предмет чисто теоретичний, як нап. наука зварити, а вчати би його у аразковій кухні. Хто зна, чи так доповнена освіта молодих жінок не збільшить скількості щасливих подружж. Недурно казують, що дорога до серця мужа веде через шаунок.

— **Родинні гурти в парламенті.** В останніх анга. виборах створилися в парламенті справжні родинні гурти, хоч члени їх є з різних партій. Льюїс Джордж увійшов у палату зі сном. Болауд матине в опозиції до себе сина (який одержить мабуть становище асерж. підсекретаря в буд. Меклональовім уряді). Далі входять подружжя пара Освальд і леді Моисей (дочка і зять лорда Керона), ген. секретар соц. партії Гендерсон може рахувати на співпрацю і поміч двох синів, які з ним засідають у палаті.

— **Парламент за есперанто.** Шведський парламент призначив 2.900 корон на заснування окремих курсів для поширення есперанто. Є це в першій мірі заслуга бурмістра Стокгольму Карла Ліндграна, великого прихильника „нейтральної“ міжнародної мови.

— **Цензура підбаворув.** У „Газеті Варшавській“ читаємо у статейці п. з. „Цензура промов“ таке: З нагоди загального з'їзду Великопольського Т-ва Кулек Рівиничів анголоосан промови голова цього Т-ва пос. Я. Памюцький, голова Центрального Рівиничого Т-ва Фулаковський і мін. Незабитовський; на промови голови Памюцького й Фулаковського п. президент Мосціньський. Промови обох голов перешли попередню цензуру. Поставили їм домашня, щоб ескеркувати мисля, які змальовували критичний стан хліборобства та щоб влержали бадворішній тон. Порозуміння на цю тему йшло довго та важко. Остаточно лише міністр Незабитовський приноврився в своїй промові до домгань „радісної творчості“, одначе ввійшов через це в колізію з „дійсною дійсністю“. Учасники з'їзду всупереч оптимізму п. міністра відчувують цю дійсність на власній шкурі.

— **Рівні вістки.** На записини Комітету для міжнародної виміни думок про умовини миру лорд Роберт Сесіль має вголосити в Берліні у „Райхстагу“ відчит про розброєння. — У Франції, містечку Казіє (департамент Лье) вибрани бурмістром 25-літнього Шарля Малльє, сина відомого парламентариста. — У Пекіні йдуть свята складення до мавзолею забальсованого першого президента китайської республіки Сун-Ят-Сена. — На віденським університеті націоналісти счинили антисемітську бучу. — Від 7—10. червня збереться в Бухаресті 14-тий хліборобський конгрес. — В Ісбруку помер природознавець проф. д-р Міколевський. — У Мадриді помер бувший бурмістр міста князь Тоар, сенатор. — Нью-Йоркський міліардер* Гарольд Смит признає 10 міль. дол. як фонд на здійснення різних модерних ідей і премії за винаходи; у комітеті, що завідуватиме цим фондом засідатиме віденський психоаналітик д-р А. Азфред і американський письменник Драйзер.

— **Американська злощипність.** Директор славної нью-йоркської азіатичної Льюїс Льюїс подає до відомо рекордові цифри про злощипність Зедіненних Держав. За останні роки 15 мільонів осіб було арештованих, а 5 міль. сиділо у азіатичній. Тепер є ще в азіатичній 125.000 осіб. Яка причина цього явища? У Зедіні. Держав є забгато

законів, а кари система є така перестаріла, що дуже важко хоронити ці закони. Велика частина населення соціалізується з ріжкими ворогами законів і поліція разом зі судівництвом стають часто безсилі.

— **Мудрість первісних людей.** Американський вчений Павло Релін видав цікаву книжку п. з. „Первісна людина, як філософ“, в якій подає цікаві висліди дослідів над звичаєм ідиотських племен. Ось як пише Релін про племя Уїнібеаго, що жило колись на терні нинішнього штату Міссисіпі: „Хоч це були первісні люди, майже лоскис діти, однак їх давнині поняття небагато ріжнилися від теперішніх принципів моралі й етики культурних суспільностей. Була лише ця ріжниця, що ідіоти Уїнібеаго придержувалися гостро своїх принципів і жили з ними в згоді, а принципи білих людей частенько змінюються лише на папері“. Ось нікак принципів Уїнібеаго: „Життя людини ґрунтується на любові“, „Заслуги оплачуються допомогою і потреби інших“, „Жінки є святи, не ялоси анушати над ними“, „Не вілано ніколи крикати людей“, „Коли хочеш, щоб тебе любили, будь добрий“, „Будь приятелем для кожного, а матимеш приятелів у всіх“, „Не будь ніколи прикра для твоєї чоловіка, за твоєю доброту та звичайність стрінешся все лише з добротою, бо він усе поводитиметься з тобою, як ти тиш“, „Хай тобі не здається, що вистане говорити, як ти любиш дітей, вони самі лише можуть сказати, чи справді любиш їх“, „Коли на твою шляху стрінешся самотню жінку, хочби далеко від твоєї хати, не заповоль їй крикати“. Та це моральне племя нimmerло, а основні його етики нелегко воскресити серед сучасних народів!

3 театру.

„Жидівка“ на сцені львівського Міського Театру з М. Голінським у ролі Елсазара

В суботу, дня 1. червня ч. р. виставля Міський Великий Театр відому оперу „Жидівка“ при співучасті гостей М. Голінського в ролі Елсазара, Загорської в ролі Рахилі та Качара в ролі кардинала. Аж три гостинні виступи стигнули до театру масу публіки. Сала була вповнена вшерт. Що найменше третина публіки припадала на українців. Були навіть діти і з провінції, які спеціально приїхали, щоб почути спів нашого славного вже мина на всій українській землі й поза нею співака М. Голінського.

Ціла опера пройшла дійсно під знаком співа М. Голінського. На тому місці слід зазначити, що ролі Елсазара в „Жидівці“ належить без сумніву до найкращих і найдавніших його кресів, як під голосовим так і під сценічним оглядом. Тому не диво, що кожна поява артиста на сцені і кожна висліпана партія спричиняла бурю оплесків та овацій на сцені. Прекрасний голос, звучний, рівний і незвичайно зегкий в орудуванні та дуже вдатна сценічна гра давали нашому артистові велику перевагу над такими кваліфікованими виконавцями як ті, що відтворили партії Рахилі та кардинала. Словом М. Голінський мав у „Жидівці“ незвичайно великий успіх.

П. Загорська співала теж гарно і сценічно представалася весь час добре. Про виконання інших партій писати не приходиться, бо вони були в старій і добре відомій для львівської публіки обсаді. Дякував п. Лерер.

В.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Вікторок 4-го, г. 7-30 веч. „Остання воєна“.
Середі 5-го, г. 7-30 веч. „Сала признавання“, опера Верді.
Четвер 6-го, г. 7-30 веч. „Одна одинока кім“ (30 при. зніжки).

Малый Театр:
Вікторок 4-го, г. 7-30 веч. „Кохання без сотика“.
Середі 5-го, г. 7-30 веч. „Кохання без сотика“.
Четвер 6-го, г. 7-30 веч. „Кохання без сотика“.

Кіна.

„Аполло“: „Одна ніч у Лондоні“.
„Козмоксум“: „Божевільні пригоди хоріа у уросині“ і „Крошаний катаком“.
„Лек“: „Княжна Едита“.
„Ліма“: „Піковий тун“ (усі серії).
„Окс“: „Райський огороє“ (Кор. Грі-фіт).

„Марусенька“: „Підводне човно“.
„Палас“: „Любов дічині з мизикоту“ і „Нестерня Фіфі“.
„Пан“: „Вера Мірзова-Урванцева“.
„Пасаж“: „Під каскою бандита“ (Том Мікс) і „Гометтія тжмлені“.
„Утіца“: „Вежа кохання“ (Дж. Бері-жор).
„Фатаморгана“: „Вогині споквс“ і „13. година“ (Дж. Беріжор).
„Химера“: „С.О.С. На збіччх шатадеді“.

Програма радіо.

Середі 5-го.

Льондон (338). 22-35 „Тоска“.
Париж (1744). 21-35. Концерт.
Берлін (375,4). 21-00. Концерт.
Відень (319,9). 20-05. 3 опер „Ріго-летто“, „Отелло“, і Вагнера.
Мілан (304,5). 21-15. Концерт хору „Ла Скала“.
Ленінград (1000). 20-00. Концерт Філа-гармонії.
Рим (343,5). 21-00. Опера Россіні.

Москва (1442,3). 16-00. Музика до танців.
Київ (775). 20-00. Концерт з Ленін-граду.
Брюссель (311,9). 21-15. „Ріголетто“.
Варшава (1395,1). 19-50. Арія з опер.
17-55. Концерт. 20-15. Концерт.
Краків (314,1). 21-50. Музика до тан-ців.
Братислава (277,8). 16-30. Концерт.

Четвер 6-го.

Льондон (338). 22-35. Музика до танців.
Париж (1744). 21-35. Концерт.
Берлін (375,4). 20-00. Трансмисія з Філа-гармонії.
Давентрі (482,1). 21-15. Концерт легкої музики.
Відень (319,9). 20-00. Симфонічна ор-кестра. 21-35. Пісні.
Будапешт (345). 17-45. Циганська ка-чела 19-30. Опера.
Мілан (304,5). 20-30. Лавренія Бор-дініа, опера Домінетті.

Москва (823). 16-30. Музичний вечір.
Харків (1680). 16-30. Концерт.
Прага (343,7). 21-00. Камерні твори Двошак.
Варшава (1395,1). 17-45. Камерний концерт. 20-30. Симфонічний концерт 21-00. Музика до танців.
Познань (319,8). 20-30. Концерт вг алоі.
Кошиці (365,5). 21-00. Камерний кон-церт з Праги.

О. ЕВСТАХІЙ КЛОСЕВИЧ

милит. рад. Митр. Консисторії, пислуж. зборіський декан, перо-х Пийда заснує у Бозі у Льво-ві, дня 1. червня, у 89 році життя.
Похороний відбується дня 5. чер-вня, в середі у Пйлі, алао Казуса (станція з пошти Казуш), про що по-відомляють Дієцїані і Прикїтеїа тжмлю опекїані — дружина діти зять і вичні.

НОВИНАІ

Друкуються і видаються: Косметичний порадник. Як добути красу і зберегти молодість та здоров'я — написала Осипа Заклинська. 50 ілюстрацій. 50 коп. окремо на кредитовий папір.

1. частина: Краса і гігієна. 2. Практична косметика. 3) Краса і здоров'я частин тіла. Різом 40 розділів. — Це перша книжка того роду у нас для жінок необхідна! Найновіші косметичні добути. Жодного пропуску. Ціна в передплаті до 20. червня 4.50 зод. (Опісля ціна буде вища). — Видавництво „ВЕСНА“, Львів, вул. Руська ч. 3. І. пов. 2-33

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Український Театр під дир. Івана Когутяка.

Підкамінь:
Середа 5.VI. — Пташник з Тиролю.
Одеської:
Четвер 6.VI. — Маруся Богуславка.
Пятниця 7.VI. — Король життя.
Субота 8.VI. — Вихрест.
Неділя 9. VI. — Куна Марта.
Понеділок 10.VI. — Пташник з Тиролю.

З днем 1. липня ц. р. відкривають С. С. Васильяни 6-тижневий курс кузоварства і найновіших ручних робіт. Більш інформації уділає управа устно або письмово. Учасниці курсу можуть мати приміщення з удержанням в інституті С. С. Васильянок у Львові вул. Даутова ч. 17. Цей курс поручається учителькам і молодим жінкам. 2153 1-2

ПОВІДОМЛЯЄМО ТОВАРИШІВ, що здавали іспит зрілості в тернопільській гімназії, в 1899 році, що дня 29. червня ц. р. відбувається 30-літній товариський зїзд на котрий П. Т. Товариші запрошуємо. Приїзд до Тернополя дня 28. червня ц. р. поспішніше. Участь у зїзді просимо оголосити найпізніше до дня 15. червня ц. р. на руки окружного судді Віктора Цевровського в Тернополі. — Тернопіль, дня 15. травня 1929 р. — Віктор Цевровський, Станіслав Міхаловський, Станіслав Граневський. 3-4

В Прип. Семинари С. С. Васильянок у Львові вул. Потомського ч. 95. (з правлячих державних шкіл) відбувається вступні іспити на I. курс в дні 25-29 червня лекційним системю. Подання о допущення до вступного іспиту треба вносити на руки дирекції найданіше до дня 24. червня (особисто або поштою) долучуючи до подання метрику, посвідчення шкільне, останнє шкільне свідоцтво та перебіг життя Лікарського свідоцтва не потрібна тому, що всі учениці будуть піддані огляданню шкільної лікарні. Вступний іспит на III. курс (на два вісім місяців) відбувається дня 25. і 26. червня, на прочі курси (II. і IV.) не зараджується вступних іспитів з браку вісім місяців на сі курси. — Висни на всі курси та до всіх класів семінарії школи вправ відбувається лиш перед феріями в дні 25-30 червня. 2153 1-3 Дирекція.

присилайте передплату!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЯМНА біля Ярмча станія в пісню в лісній околиці над Прутом — заспокоєна від піаночі високих гір — навісон п. Струмінської — сонячні кімнати — добрий зарп — теніс — прогулянки в гори — автобуси на місці — овіа над дітьми. Ціни умірковані в першій половині. — Зголошення даєти в травні, Львів, вул. Мурарська ч. 48 а. а в червні до Ямни, пошта Ярмча. 2154 1-3

БІЖУТЕРІЮ, СРІБЛО, ГОДИННИКИ поручає дешево Домбровський Розваженський Львів (Готель Жорна) вул Академічна ч. 2. Догомі усяма. 1366 35-7

В ГАРВІН гірській околиці покої з кухнями на сезон до винайму. — Інформації А. Кормошева, Львів, вул. Асінка ч. 11. 2147 2-2

ДО ВИНАЙМУ дата з кухнею і сонячними кімнатами на літній сезон від дня 1-го червня в Колоді. Станія Колоді, п. Жовтанці. Зголошення: вул. Садовського ч. 14/III. п. Хомяки. 2155 1-1

ГОДИННИКИ тільки найкращих фабрик преціній продає за готівку і на гати від десятих дїт з найдішшою стороною зисна фірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Марійська ч. 5 3 176-7

Шир'ть наш часопис!

Спеціаліст негуз дотілі, серія 1 залука

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересвітлення Рентеном. 1-2

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Сикстуська ч. 17, II. п.

Скріплювання хімічними зубів пломбування й виниклими зубів без болю. Штучні зуби в качуку і золоті після найновішої системи. Пациєнти з провісній подогоджуються в найкоротшому часі. П. Т. Урядовим і студентам значна знижка. 2132 ка. Тел. 65-73. 1-3

Подяка.

Подобалося Богу покликати до Себе нашого найдорожшого Брата Володимира Старенького, Радикана Дирекції пот і телеграфів у Львові. В тім тяжкій го-рю було нам великою надрадою серце-не співчуття, якого ми дізнали від так-багато наших приятелів, знайомих і навіть незнайомих. Сердечно дякуємо всім за те і бажанню всього найдашого. Переда-ємо дякуємо Товаришам Покійного, Ви-панам Урядівним Дирекції пот і теле-графів у Львові, на їх сердечне, при-стипчуття, за грізильну участь в по-морі і за устроєно Поминального Бо-го-служення. Окрема дяка належить на-нас Ви. Пану Радикану Пильківському за овану наші ширі життєвість і за приготуване похорону в нашій непра-сутності. Дякуємо всім тим, котрі своєю численною участю в поморі звеличили сей сумний обряд. Спасибі всім. — 2152 1-1 Брати і братові!

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР“.

Рахунок зисків і страт за 1928. рік.

Р О З Х І Д	Відділ обезпечень від				П Р И Х І Д	Відділ обезпечень від			
	погню		крадежі з вломом			погню		крадежі з вломом	
	зл.	с.	зл.	с.		зл.	с.	зл.	с.
Виплачені шкоди по відчисленню участі реасек. Товариства	352.016	—	2.693	97	Перенос фондів з 1927 р.	1,828.671	44	34.983	44
Видатки на зарпід: Провізія агентам Зол. 198.620-71 Біжучі адміністраційні видатки 354.887-05 Податки і скарбові належності 37.110-80			3.957	93	Резерва на несплачені шкоди, перенесе а з 1927 р. Зачислені премії по відчисленню премій реасек. Товариства	20.922	20	1.561	—
Зол. 580.018-63 по відчисленню зворотів від реасек. Товариства Зол. 13.691-36			3.712	04	Доход з ліквідації капіталів	668.140	77	3.325	91
Відписи й інші видатки: Відписи Зол. 7.439-78 Страти на курсі цінних паперів і валют 0-08 Інші видатки 72.808-76			1.181	10	Належності від подат	71.279	67	2.307	37
Резерва на несплачені шкоди Стан фондів з кінцем 1928 р. Надлижка з річного обороту			80.248	62	Зиск на курсі цінних паперів і валют	18.825	55	4.384	87
			22.676	84	За таблички	16.554	38	—	82
			1,640.451	04	Річні	490	40	—	—
			2.234	49	Провізія реасек. Товариства	35.669	84	3.242	71
			2,670.554	25		—	—	7.921	25

Рахунок білянсу з днем 31. грудня 1928.

СТАН ЧИННИЙ	Відділ обезпечень від				СТАН ДОВІЖНИЙ	Відділ обезпечень від			
	погню		крадежі з вломом			погню		крадежі з вломом	
	зл.	с.	зл.	с.		зл.	с.	зл.	с.
Стан каси з днем 31. грудня 1928 р.	94.980	15	1.835	91	Фонд основний			30.000	
Розпорядки вкладами в кредитових інституціях і шадіннях	460.316	46	34.925	23	Фонд резервний	491.572	03	5.738	28
Власні реальності	311.375	—			Спеціальний фонд на звороти	47.796	49	122	30
Цінні папери по курсі з дня 31 грудня 1928 р.	128.986	51			Спеціальна резерва	65.340	—		
Львівський пенсійного фонду	100.244	78			Резерва на сумнівні належності	406.735	—	4.337	56
Чинні салда рахунків з реасек. Товариствами	9.614	47	3.406	34	Фонд на ріжнню курсу	67.627	28		
Залежності в агенціях	482.319	19	8.084	87	Резерва премій з відчисленням участі реасек.				
Річні доходи	256.508	69			Товариства	421.735	73	2.870	77
Капційні ефекти агентів і інші	140.309	31			Резерва на несплачені шкоди	22.676	84	715	93
Позички	103.384	48			Фонд спеціальний для посередних обезпечень	30.207	62		
					Фонд пенсійний	248.424	19		
					Фонд на організацію огневих сторожок	19.014	86		
					Фонд безпрот. позичок на огнетрев. криття дахів	20.072	83		
					Фонд засмотрення агентів	35.787	10		
					Фонд стипендіальний ім. д-ра Кузачовського	7.428	82		
					Фонд стипендіальний для дітей урядників	13.326	86		
					Фонд стипендіальний для дітей агентів	13.336	39		
					Довжні салда рахунків з реасек. Товариствами	49.098	64		
					Річні віртели	44.877	17	3.168	81
					Капційні ефекти і інші	140.309	21	1.440	55
					Надлижка з річного обороту	2.234	49		
	2,448.031	97	48.344	25		2,448.031	97	48.344	25

Зужиття надвижки після ухвали Загальних Зборів з 30. травня 1929.

Білансова надлижка за рік 1928 вносить у відділі обезпечення від огню

З того призначено:

1. 50% до резервного фонду, по мисли § 8 а) статута
2. 8% до пенсійного фонду по мисли § 55 уст. 2 статута
3. на спеціальний фонд на звороти по мисли § 55 уст. 4 ретту

У відділі обезпечень від крадежі з вломом ал. 1410-35, яку призначено по мисли § 15 стат. в цілому до резервного фонду цього відділу.

Львів 31. травня 1929.

ДИРЕКЦІЯ:

Володимир Децикевич Д-р Володимир Охримович
Ярослав Колтунюк.

РЕВІЗІЙНА КОМІСІЯ:

Д-р Юлій Савчак Олекса Гошовський
Микола Мельник.

За редакцію відповідає Василь Мудий.

Видля Видавничої Спілки „Діло“.

8 друкарні Видавничої Спілки „Діло“, Львів, Ринок ч. 10.